

Mij is gevraagd een stukje te schrijven als oud bewoner van het Rode Dorp. Dit doe ik graag onder mijn eigen naam, dus niet als de voorzitter van de bewonerscommissie of als ex wijkteamlid. Ik ben op 22 maart 1947 geboren in de Noorderstraat nr. 5. Noorderstraat, hoe kan dat nou die straat bestaat pas een half jaar. Nee hoor, vroeger heette de Ferdinand Huyckstraat Noorderstraat. Na het bouwen van de blokjeswoningen met al hun schrijvers- en boekennamen is de naam veranderd in Ferdinand Huyckstraat.

Op 22 juni was het zover, het Rode Dorp werd geopend. Het wijkteam had de festiviteiten georganiseerd, met als doel de saamhorigheid in het Dorp te vergroten. Complimenten hiervoor.

Een verslaggever van het AD stelde mij een paar vragen. Een vraag was: vind je wat terug van het oude Rode Dorp. Mijn antwoord was ja en nee.

Gerri Ittersum, Piet IJsselsteijn en Rob Leverink

Nee, het Rode Dorp had nooit gesloopt mogen worden. Kijk naar de foto's op de kopgevel van de Noorderstraat. Schitterende geveltjes van metselwerk, dat kon toen zo op de monumentenlijst. Maar er kwamen klachten van toenmalige bewoners, de woningen waren vochtig. Er werd besloten de woningen aan de buitenkant te voorzien van een isolatielaag en deze te stukadoren. Ik was hier een fel tegenstander van en een uitspraak van mij was: als je dat gaat doen, trek je ze een doodshemdje aan. Neem de oorzaak van het vochtprobleem weg. Een van de oorzaken was de gemetselde fundering met een te zachte steen. Het grondwater kon zo optrekken en de balklagen aantasten. Dat kon mijns inziens verholpen worden door een glasplaat in te slijpen zodat het optrekkend water de balklaag niet kon bereiken. Het tweede probleem lag bij de bewoners zelf. De was werd gedroogd rond de kachel en met alle raampjes dicht loopt het water dan vanzelf langs de muren. Ik heb 55 jaar in het Rode Dorp gewoond en echt nooit

last van veel vocht gehad. Overigens, dit geldt ook voor de nieuwe woningen, als we een droog huis willen houden moeten we ventileren, ventileren en nog eens ventileren. Kozijnen die verrot zijn ontstaan 9 van de 10 keer van binnenuit.

Terugkomend op de vraag van het AD, ook een ja. Het Rode Dorp heeft kenmerken van het oude: veel metselwerk en weinig kunststofproducten. En vergeleken met eerder ingediende plannen is het ook een mooi plan. Stelt u een plan voor met op de kop van de Ferdinand Huyckstraat tegen Gouwestein aan een flat met tien verdiepingen hoog en aan de Kanaalstraat een flat van zes verdiepingen. Dat is ons ook gepresenteerd. Wie verzint zo iets?

En nu ga ik mijn ongenoegen uiten naar verschillende instanties. Ik vind het huidige Rode Dorp een plan van de gemiste kansen. Er staat een nieuw stukje wijk. Waar kijkt hij op uit, foeilelijke blokoningen. Dit had in het plan opgenomen moeten worden.

Maar waarom gebeurt zo iets dan niet, vraagt u zich misschien af. Volgens mij komt dat door de postzegelversie die in de gemeente Gouda gebruikt. Alles wordt kleinschalig aangepakt en door mensen die geen feeling hebben met de stad. Daarmee bedoel ik de ingehuurde krachten door de gemeente. Jaren geleden liepen wij met enkele leden van het wijkteam vanaf het stadhuis op de markt richting station. Enkele ingehuurde krachten liepen met ons mee en geloof me op de Kleiweg waren ze al verdwaald. En deze mensen waren ingehuurd om advies te geven over wat wel en niet kan in het Nieuwe Park.

Is er nog meer mis gegaan? Ja, de opzet van het plan is totaal mislukt. De woningen zouden gesloopt worden. De toenmalige bewoners zouden tijdelijk in een wisselwoning geplaatst worden en terug kunnen keren. Landelijk gezien bij zulke projecten keert 30% terug. In het huidige nieuwe Rode Dorp zijn twee personen teruggekeerd, van de 69 woningen maar twee personen. De oorzaak? Noem ze maar op. Nederland is het land van de molens. Sommige draaien traag maar in Gouda draaien ze vaak tegen de wind in. Mozaïek en de gemeente moeten eens goed om de tafel gaan zitten om dit in de toekomst te voorkomen. Een tip voor de gemeente: luister eens wat meer naar Mozaïek, deze mensen hebben wel feeling voor de stad en verstand van zaken. Bij een goed gesprek tussen deze twee partijen hoeft in het vervolg de realisering van een plan geen acht jaar meer te gaan duren.

Voor de nieuwe bewoners een advies: probeer in je woonwijk saamhorigheid te kweken. Praat met elkaar en als er problemen zijn praat ze uit

en los ze op. Tot slot een wens. Mijn wens is dat alle bewoners met net zoveel plezier zullen wonen als ikzelf 55 jaar heb gedaan.